

РЕШЕНИЕ

№ 8994

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **589** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от С. Ч. П., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу уведомление изх. № 13-00-2740/29.12.2025 г., издадено от зам.-министъра на отбраната, с което е отказано предоставянето на обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление вх. № 13-00-2740/18.12.2025 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на уведомлението. Посочва, че целта, с която се иска информацията, е ирелевантна за правото на достъп. ГПК не урежда ред за достъп до информация и съответно не изключва приложението на ЗДОИ. Тъй като МО не твърди продължаване на срока на класификация след 05.12.2025 г., следва да се приеме, че нивото на класификация е премахнато. Моли за отмяна на отказа на ответника да предостави поисканата със заявлението информация и за задължаване на ответника да я предостави.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и моли съдът да уважи жалбата, като отмени процесния отказ. Моли, правният му интерес да бъде преценяван към момента на подаване на жалбата.

Ответната страна – зам.-министър на отбраната, чрез процесуален представител, с представената преписка е взел становище по жалбата, с което оспорва същата като неоснователна. Счита жалбата за недопустима, поради липса на правен интерес за жалбоподателя. Твърди, че уведомлението не представлява отказ за предоставяне на достъп до поисканата информация. Счита, че е налице специален ред за получаване на поисканата информация, поради което не следва да му се предоставя по реда на ЗДОИ. Също така посочва, че информацията е поискана, за

осъществяване на съдебна защита по дело на СГС от 2021 г. Поради това, информацията е поискана не, за да бъде формирано мнение за работата на ответника, а за да бъде използвана като писмено доказателство по посоченото дело. В този смисъл, жалбоподателят е могъл да се обърне към съда по делото, по което да поиска снабдяването с посочената информация. Моли за оставяне на жалбата без разглеждане като недопустима. Алтернативно моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Д., който поддържа изцяло изложеното с административната преписка становище и моли да се отхвърли жалбата. Посочва, че е указано на жалбоподателя, че снабдяването с документи би следвало да се извърши по реда на ГПК. Информацията е била приложена, отпаднала е класификацията и продължава да се намира в делото, до което жалбоподателят има достъп.

СГП не се представлява и не взема становище.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С. Ч. П. е подал заявление за достъп до обществена информация до министерство на отбраната по електронен път, с рег. № 13-00-2740/18.12.2025 г., с което е поискано от министъра на отбраната да му предостави следната информация:

Копие в пълен обем от:

- Приложение № 1 - 15 - листа и
- Приложение № 4 - 3 - листа

към Постановление на Министерския съвет № 232 от 29.11.1993 г.

В заявлението е посочено, че съгласно чл. 34, ал. 3 ЗЗКИ, след изтичане на сроковете по ал. 1 и 2 нивото на класификация се премахва и достъпът до тази информация се осъществява по реда на Закона за достъп до обществена информация.

Посочено е още, че с Протокол № 48 от заседание на МС от 05.12.2017 г., срокът на защита на горепосочените документи е бил определен до 05.12.2025 г., който към настоящия момент е изтекъл. До настоящия момент не му е известно да е прието ново решение или акт за продължаване на срока на класификация на тези документи. Следователно, документите не представляват класифицирана информация и достъпът до тях следва да се осъществява по реда на ЗДОИ.

В заявлението е посочено, че желае информацията да му бъде предоставена на електронен адрес: [електронна поща].

В допълнение е посочено, че информацията е необходима във връзка с висящо гражданско дело № 20211100511151/2021 г. по описа на Софийски градски съд, по което е ищец, и е от съществено значение за изясняване на въпроса дали държавата е запазила собственост върху конкретен недвижим имот. Предоставянето на информацията ще допринесе за прозрачност на действията на държавните органи и за правилното правораздаване.

С писмо рег. № 13-00-2740/23.12.2025 г., служителят по сигурността на информацията в МО е уведомил директора на дирекция „Административно и информационно обслужване“, че исканите със заявление рег. № 13-00-2740/18.12.2025 г. приложения към ПМС № 232/29.11.1993 г. са с изтекъл срок на защита и се намират на съхранение в Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“.

Въз основа на тези данни, зам.-министъра на отбраната е изпратил до жалбоподателя уведомление рег. № 13-00-2740/29.12.2025 г., в което е посочено, че в заявлението изрично се

уточнява, че исканата информация е във връзка с висящо гражданско дело № 20211100511151/2021 г. по описа на Софийски градски съд. Прието е, че информацията не се търси с цел съставянето на собствено мнение, а е свързана с висящо гражданско дело и вероятно се иска, за да се представи под формата на доказателство, т.е. заявлението не кореспондира с изискването за собствено мнение по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

Посочено е още, че доколкото се иска информация от акт на МС по отношение на имоти - държавна собственост, за които се прави предположение за запазване на държавната собственост в управление на държавен орган - по аргумент от т. 4 от заявлението - то относими ще са разпоредбите на чл. 15, ал. 2, във вр. с чл. 70, ал. 2 от Закона за държавната собственост.

В мотивите си органът е посочил още, че следва да съобрази и чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно който всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Доколкото в заявлението се сочи, че информацията е необходима във връзка с гражданско дело, то получаването ѝ следва да стане по реда на Гражданския процесуален кодекс, където съгласно чл. 186 от него, официалните документи и удостоверения се представят от страните. Съдът може да ги изиска от съответното учреждение или да снабди страната със съдебно удостоверение, въз основа на което тя да се снабди с тях. Учреждението е длъжно да издаде исканите документи или да обясни причините за неиздаването им.

В заключение е посочено, че по отношение така заявената информация, ЗДОИ не е приложим. Възможно е да се поиска чрез СГС предоставянето на съответните документи, по реда на специалния закон - ГПК.

Няма данни кога е връчено уведомлението.

Жалбата е подадена по електронен път до АССГ на 06.01.2026 г.

По делото е представена заповед № ОХ-856/16.09.2024 г. на министъра на отбраната за оправомощаване на зам.-министър на отбраната да подписва решения по ЗДОИ.

Жалбоподателят е представил и протокол от публично заседание с рег. № 260/30.01.2026 г. по гр.дело № 20211100511151/2021 г., видно от който, по делото са представени документите по приложения № 1 и № 4 към ПМС № 232/1993 г.

В съдебно заседание, представителят на ответника не оспорва факта на отпаднала класификация на поисканите документи.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е уведомление № 13-00-2740/29.12.2025 г., издадено от зам.-министъра на отбраната, с което е отказано предоставянето на обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление вх. № 13-00-2740/18.12.2025 г.

Жалбата е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от лице, подало заявление за достъп до обществена информация, насочена е срещу годин за оспорване акт – уведомление за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация и в срока по чл. 149 от АПК, като съдържа изискуемите реквизити и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по

издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспореният в настоящото производство изричен отказ е издаден от компетентен орган – зам.-министър на отбраната. Министърът на отбраната е „задължен субект“ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като съгласно цитираната разпоредба, този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. Доколкото поисканата от заявителя информация е свързана с дейността на министерството, то министърът е задължен субект по смисъла на ЗДОИ и е компетентен да я предостави или да откаже предоставянето ѝ. С т. 5 от Заповед № ОХ-856/16.09.2024 г., министърът е предоставил на зам.-министъра правомощията си във връзка с подписването на решенията за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, както и уведомления по чл. 29 - чл. 33 от ЗДОИ.

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона писмена форма, а съдържанието му, макар и да не е във формата на решение, съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. В мотивите са посочени причините за постановения отказ, а именно наличен е друг ред за снабдяване с поисканата информация. В този смисъл са посочени фактическите основания за постановения отказ, като са посочени и мотивите, станали основания за органа да откаже да предостави исканата информация. Липсата на посочено правно основание се преодолява от изложените фактически основания, въз основа на които съдът извежда правната квалификация, поради това, решението е мотивирано. Съдържа се органът, който го е издал, заявлението по което се постановява отказ, адресатът на акта и поисканата информация. Решението е постановено в срока по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно който заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че при постановяване на процесния административен акт, ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната му, на процесуално основание. Освен това, настоящият съдебен състав поддържа разбирането, че за да бъде основание за отмяна, едно процесуално нарушение следва да е съществено, т.е., ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи.

Предвид съответствието на административния акт с процесуалните правила, законосъобразността на отказа да се предостави информацията, ще следва да се преценява на основание съответствие с материалния закон.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

Съобразно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано, че обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, като в чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ са дадени легалните дефиниции на понятията "официална" и "служебна" обществена информация и е определен предметният обхват и съдържанието на видовете обществена информация по ЗДОИ. По смисъла на чл. 10 ЗДОИ "официална" е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ "служебна" е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Действително, за да възникне задължение за субекта по чл. 3 от ЗДОИ да предостави достъп до обществена информация, правото трябва да бъде надлежно упражнено по реда на чл. 24 и сл. от ЗДОИ от заявителя, както и да съдържа описание на исканата информация, съобразно чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. За да се счита, че е изпълнено нормативното изискване по цитираната разпоредба, е достатъчно исканата със заявлението информация да бъде посочена по начин, който да дава възможност на органа да разбере с искане за предоставяне на каква точно информация е сезиран. По аргумент от разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗДОИ, регламентираща, че информацията по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е обществена независимо от вида на нейния материален носител, следва да се приеме, че самият закон поставя знак на равенство между информацията, съдържаща се в един документ, и самия документ като неин материален носител. Съгласно константната съдебна практика, искането за предоставяне на копие от документ е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в документа информация, като в този смисъл дали се иска конкретният материален носител на информацията или се иска описателно самата информация, е ирелевантно за дължимостта ѝ, ако са налице останалите предвидени в закона предпоставки за нейното предоставяне.

В конкретния случай от съществено значение е дали търсената от жалбоподателя информация е „обществена“ такава, предвид специалната цел, която законът поставя като изискване за определянето ѝ, а именно дали е свързана с обществения живот в Република България и дали тя е нужна на заявителя именно, за да си състави собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, или информацията му е необходима с оглед постигане на други цели.

В настоящия случай, от съдържанието на подаденото от оспорващия заявление с рег. № 13-00-2740/18.12.2025 г. за достъп до обществена информация е видно, че търсената информация се отнася до това, да бъдат предоставени копие в пълен обем от: - Приложение № 1 - 15 - листа и - Приложение № 4 - 3 - листа, към ПМС № 232 от 29.11.1993 г. В заявлението изрично е посочено от заявителя, че то е във връзка с гражданско дело № 20211100511151/2021 г. по описа на СГС, по което заявителя е ищец, т.е. е налице единствено личен интерес от негова страна. Още повече, че заявителят допълнително е посочил в заявлението, че предоставянето на информацията ще допринесе за правилното правораздаване.

От изложеното може да се направи обоснован извод, че с оглед характера на исканата информация, мотивите на лицето, посочени в искането за предоставяне на достъп до обществена информация, както и с оглед всички събрани по делото писмени доказателства следва да се приеме, че в конкретния казус искането изобщо не би могло да се приеме като искане за предоставяне на информация, свързана с обществения живот в България, с цел това лице да си

състави собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти, тъй като очевидно тази информация се иска, за да послужи по водено от П. в качеството му на ищец дело. Т.е. по конкретно съдебно производство. Не е налице и надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. Това е така, тъй като чрез предоставянето на копие на исканите документи от жалбоподателя не се цели постигането на определени в закона цели - да се повиши прозрачността и отчетността на задължения субект - министерство на отбраната относно вземаните решения, както и да се гарантира законосъобразното и целесъобразно изпълнение на законови задължения, а се цели постигането на лични цели, свързани с висящо гражданско дело, по което същият е ищец.

Съдът намира, че са правилни изводите на административния орган, че редът за получаване на тази информация не е по ЗДОИ. Това е така, тъй като е налице изключението, предвидено в нормата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, а именно, че в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Това е редът, предвиден в ГПК - Глава четиринадесета. Доказателства. Раздел IV. Писмени доказателства. Съгласно разпоредбата чл. 186 от ГПК, официалните документи и удостоверения се представят от страните. Съдът може да ги изиска от съответното учреждение или да снабди страната със съдебно удостоверение, въз основа на което тя да се снабди с тях. Учреждението е длъжно да издаде исканите документи или да обясни причините за неиздаването им. С оглед на това и доколкото се касае за информация или копия от документи, необходими като доказателства в съдебно производство, в което самият заявител е страна, предоставянето им не е по реда на ЗДОИ, а по реда на ГПК. /Решение № 9539 от 20.06.2019 г. по адм. д. № 5030/2018 г. на ВАС, V отделение/.

В заключение следва да се посочи, че целта на ЗДОИ е гражданите да се сдобият с информация, свързана с обществения живот в Република България, която да им даде възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти, а не да се снабдяват с документи, които да предоставят като доказателства в лични съдебни производства, независимо дали в електронен формат или на хартия.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че не са налице основания за отмяна на оспорения акт, тъй като същият е правилен и законосъобразен, поради което следва да бъде потвърден.

По разноските:

В полза на жалбоподателя, с оглед изхода на спора не се дължат разноски.

В полза на ответника се дължат разноски, но той не е претендирал присъждане на такива по делото, поради което такива не следва да се присъждат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Ч. П., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу уведомление изх. № 13-00-2740/29.12.2025 г., издадено от зам.-министъра на отбраната, с което е отказано предоставянето на обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление вх. № 13-00-2740/18.12.2025 г.

РЕШЕНИЕТО на основание чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от

АПК.

СЪДИЯ: